

LADIK KATALIN

Alvó fiú

*Nyitott száj.
Hullámozó újságlapok susognak
álmot a sötét szobába.
A fény beledőf a szájba.
Az árnyékok szétrebbennek,
az ing elfehéredik,
kicsordul az asztalra.*

Víz alatt úszó

*Megvárta a tenger kiterjedését.
Ekkor megállt az idő.*

*A fényhálót testével addig feszítette,
míg a gyöngye kis áramlás
emberi tükörképét elmosódottá tette.*

*Elcsodálkozott, semmi sem olyan magányos érzés,
mint az örökkévalóság.*

A Notre Dame mögött

*A boltívek tűzvészt sikoltanak.
Formát kap a kivetülő lángnyelv árnyéka,
a lélekből támadt gondolat.*

Fehér füst.

Sápadt lepellel letakart üszkös titok.

Spárgacsendélet

*A tűz egyre távolodó szélein
marad, és onnan figyel.*

*Önnön gyújtópontját túllökte a küszöbön,
így védi magát az örökléttől.*

*Most, mintha éneklő eső lenne,
a nedves időszálakból csokrot köt,
hogy halandó emberré váljon.*